

8 F.

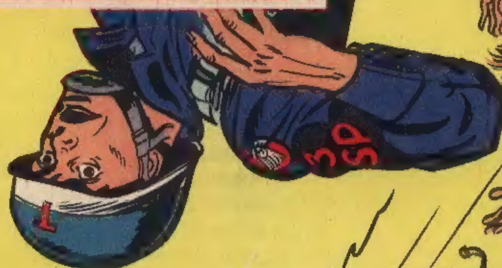
KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 52

IN NEDERLAND 40 Ct.

Lees op blz. 4 :

DE AARDE PER OPBOD VERKOCHT !

KUIFJE
WENST AL ZIJN VRIENDEN
EEN GELUKKIG NIEUWJAAR!

TROUWE vrienden-lezers, hier gaat ons jaarlijks nieuwjaarsbriefje. Het is kort, maar hartelijk en eerlijk gemeend: Zalig en Gelukkig Nieuwjaar 1960!

De redaktie van Kuifje en alle tekenaars zullen hedenavond — dat is oudejaarsavond — aan jullie, trouwe en geestdriftige lezers, denken en hun glas op jullie gezondheid ledigen!

In onze wensen voor een gelukkig, een voorspoedig en een gezond jaar 1960 sluiten wij ook jullie ouders, vrienden, kennissen en leraars in. Wat wensen we je toe voor het nieuwe jaar? Alles wat je hartje verlangt, een mooie uitslag op school, sukses voor je sportklub — indien je bij een sportklub bent aangesloten — en vooral een goede gezondheid.

Mocht je zorgen hebben, zet ze dan in ieder geval vandaag aan de kant en begroet, samen met ons, het nieuwe jaar glimlachend en met optimisme!

Kuifje

SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE

Harry Zwienenberg, Moerweg, 93, Den Haag (Nederland), *is 15 jaar oud en zoekt een korrespondentievriend uit Frankrijk. Harry verzamelt postzegels, suikerzakjes en folders.*

Robert Liveijns, Mimosastraat, 43, Brussel 3, *zou zich graag oefenen in de Duitse taal, en zoekt daarom een korrespondent van ongeveer 15 jaar uit Duitsland of Zwitserland.*

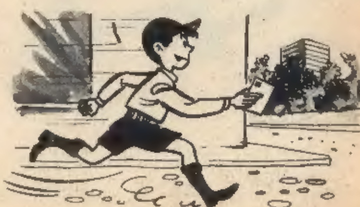
Yanik Teeuwisse, Hertenrade, 84, Den Haag (Holland), *is 18 jaar oud en interesseert zich voor muziek, kunst en reizen. Welk Franssprekend meisje uit Brussel heeft dezelfde hobby's als Yanik?*

L. Van Budsele, Stationstraat, 40, Nederbrakel, *zoekt een korrespondent uit West-Duitsland, van 16 à 18 jaar.*

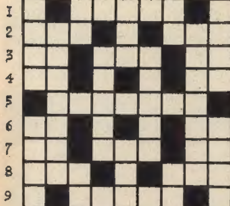
Elisabeth Govers, Lukerstraat, 1/2, Turnhout, *(18 jaar oud) zou graag briefwisselen met meisjes uit de Philippijnen en andere verre landen. Elisabeths hobby's zijn fotografie, sport en muziek, en ze verzamelt postzegels en sigarenbandjes, welke ze graag wil ruilen. Men mag haar schrijven in het Nederlands, Engels of Frans.*

Arie Den Dulk, Markensestraat, 288, Scheveningen (Nederland), *zou willen korresponderen met een jongen van 11 jaar, uit België. Arie verzamelt postzegels en Kapitein Grantplaatjes, en wil ze graag ruilen.*

Francine Bruynooghe, Dumortierlaan, 28, Knokke a/Z, *is 12 jaar oud en zou graag briefwisselen met een meisje van haar leeftijd uit Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Oostenrijk of Spanje. Francine houdt veel van de natuur.*

SPEEL MET ONS MEE!

HORIZONTAAL

1. Nederlands schilder uit de XVII eeuw. — 2. Personen. - Klein, gering. — 3. Voertuig. - Noord-Europeaan. - Windrichting (afk.). — 4. Familielid. - Eindelijk (afk.). — 5. Donkerkleurige Filippijn. — 6. Muzieknoot. - Jakoba (afk.). — 7. Tijdsbepaling. - Vlug. - Voermansroep. — 8. Bloedverwant. - Afdruk. — 9. Belgische rivier.

VERTIKAAL

1. Flauw, zwak. - Kinharen. — 2. Fel gezocht metaal. — 3. Muzieknoot. - Slede. — 4. Ligplaats van wild. — 5. Meisjesnaam. - Zoogdier. — 6. Van koninklijken bloede. — 7. Bepaling van tijd (afk.). - Maatstok. — 8. Plechtige inkomst. — 9. Raap. - Windrichting.

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

FRANK DISTEL EN DE SCHAT IN DE RUINE

door Arie van der Lugt, uitgeverij Foreholte, Voorhout, voor Nederland en Desclée de Brouwer, Brugge, voor België.

Drie trouwe vrienden, Frank, Bram en Jan, bijgenaamd « De Krent », doen tijdens de paasvakantie een watertrip. Het weer valt helemaal niet mee, het stormt en hun sloepje deint dat het een aard heeft. Ze bereiken het uitgestippelde doel niet maar komen op een eilandje terecht. Welk eilandje weten ze eerst zelf niet... En daar beleven ze dan een avontuur dat het midden houdt tussen een « Far-West » en een « Chicago-gangsterstory ». Het trio gebruikt z'n knuisten met kennis van zaken en overwint ten slotte de bandieten. Of ze werkelijk een schat vinden, verklap ik liever niet. Het zou je de pret bederven!

Geschikt voor lezers van 12 tot 15 jaar. Keurig gebonden : 69 F.

STILLEVEN AAN DE UELE

DIT kiekje werd ons gezonden door Johny Thur, die niet ver van de Uele woont in Congo. « Zo zie je het niet », schrijft Johny, maar in dit rustige water kan het krioelen van krokodillen ! »

NEDERLANDER WIL WOLKENKRABBER BOUWEN VAN 1.000 METER HOOG!

Parken, vijvers, sportterreinen en altijd mooi weer

PIETER VAN GOGH, een Nederlandse bouwkundige, maakte het ontwerp voor een « klimatologische stad », waar het altijd mooi weer zal zijn. Die stad is een cirkelvormige wolkenkrabber van 1.000 meter hoogte, een middellijn van 10 km. De gehele omtrek van het gebouw is 33 kilometer. Het midden van de cirkel blijft open en daarin worden parken aangelegd, speeltuinen, vijvers, sportterreinen, zwembaden, enz. In het cirkelvormig gebouw liggen 40 wegen boven elkaar die afgesloten zijn met een dubbele glaswand. Er is ruimte genoeg om, langs die wegen, bomen en bloemen te planten.

Heel het gebouw geniet van « air-conditioning » en de ruimte in het midden zal een heerlijk klimaat hebben, omdat er geen wind in de cirkel kan komen; de hoogte van het gebouw (1.000 m) spert de wind de weg af!

In die stad is natuurlijk alles voorzien : winkels, openbare gebouwen, ontvangstzalen, kerken, enz. Overal heerst er kalmte en rust want voor de insonorisatie van ieder vertrek werd gezorgd. In de « klimatologische stad » zouden 3 miljoen mensen kunnen wonen.

BLAUW-ZWART

HET voetbalelftal F.C. uit Saint-Nazaire (Frankrijk) reed in een azuurblauw geverfde autobus naar Nantes, om aldaar een match te betwisten. De ploeg van St-Nazaire verloor met 0-4. Wat deden toen de supporters van St-Nazaire ? Zij verfden de autobus zwart en verplichtten de voetballers in « rouwkleur » naar huis terug te rijden !

ZWAARDVISSEN

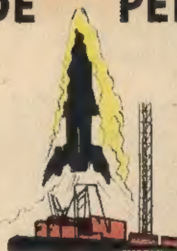
NIET minder dan driehonderd vijftig zwaardvissen werden door de bewoners van de kleine IJslandse haven Dalvik, op de noordkust van het eiland, gedood. De school zwaardvissen, door een visser opgemerkt, kon naar de kust gedreven worden. Al de bewoners van de haven werden dan opgetrommeld om de gevaarlijke bezoekers te vangen en een kopje kleiner te maken!

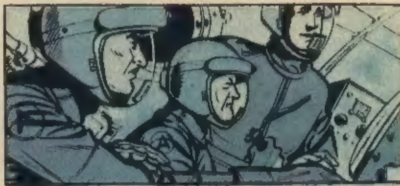

DE AARDE PER OPBOD VERKOCHT

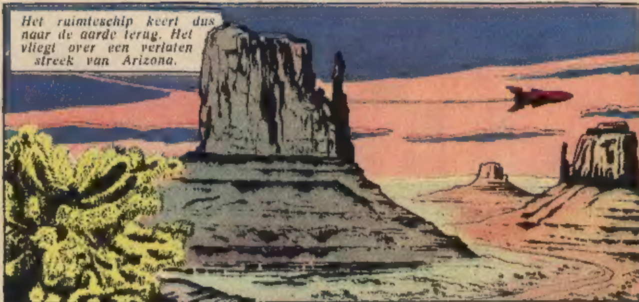
TEKENINGEN : A. WEINBERG SCENARIO : A. DUCHATEAU

IN HET JAAR 1994
verlaat het ruimteschip « Argo » de aarde voor een lange verkenningsreis in de ruimte. De drie passagiers behoren tot de elite van de wereldregering en zijn met een belangrijke opdracht belast.

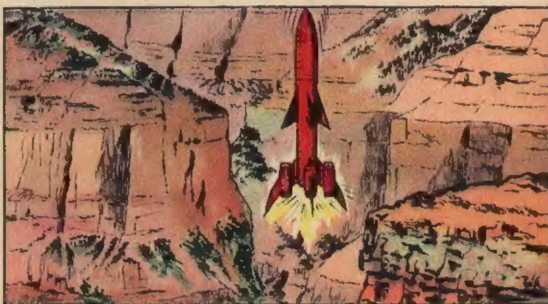

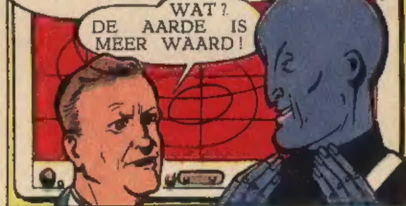

Gibran en een afgevaardigde van de planeet Sirius sluiten dus het zonderling pakt af en hebben er geen vermoeden van dat zij, in deze verlaten streek van Amerika, niet helemaal alleen zijn.

Enkele kilometer van de cañon hebben uraniumzoekers hun kamp opgeslagen.

Chuck, de neef van hoofdingenieur Claude Ford, die deel uitmaakt van de expeditie, galoppeert door de grandiose en verlaten streek.

Hij heeft besloten de grote Cañon te exploreren.

Billy, wij nemen deze weg... Beneden staan wij beslist in de grote Cañon.

Enkele ogenblikken later...

Ha, hier is er een bergengte !

?

En eensklaps ziet Chuck de vreemde ruimtetoestellen.

Die ruimteschepen ken ik niet. Zonderling... Ik ga ze van nabij bekijken:...

Hij laat zijn paard achter en nadert voorzichtig de toestellen...

Ik zie twee mannen... He, ze hebben zo'n rare huidskleur !

Ho ! Maar dat zijn geen aardbewoners...

AAI ! Ze hebben mij gezien !

KLIK KLAK

Plotseling keert Chuck zich om, grijpt een steen en werpt die in de richting van een van zijn achtervolgers.

?

Doch op een meter a
stand van deze laatst
stopt het projectiel e
vliegt dan achteruit...

De jongen vertelt onmiddellijk zijn avontuur. Zijn oom en de andere ingenieurs geloven er geen snars van.

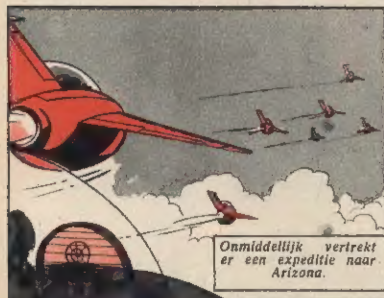

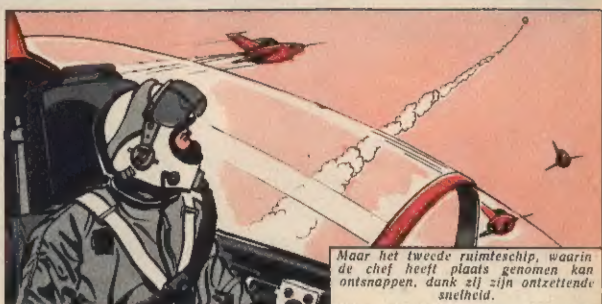

Volgende week : GENERAAL MARSHALL

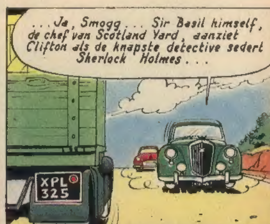

Op speurtocht met

Bij de juweliers Smogg en Ramsbottom werd de Kohr-i-door gestolen. Zij zoeke

KOLONEL CLIFTON

door Raymond Macherot

olonel Clifton, de beroemde detective: de énige die hen misschien kan helpen...

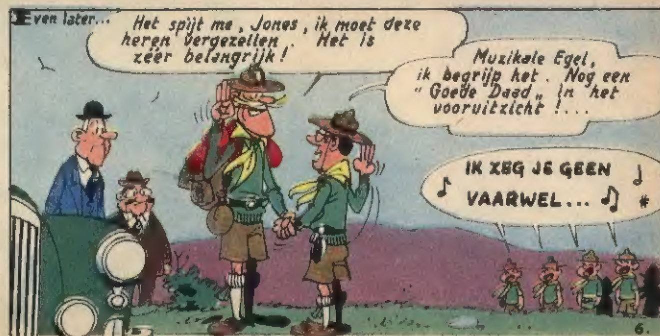

(Wordt voortgezet.)

MIJN BESTE WENSEN VOOR 1960 !

ER is niets aan te verhelpen ! Wij zijn weer een jaartje ouder geworden. Voor onze vrienden van zeven tot zevenenzeventig jaar is het probleem niet hetzelfde. Diegenen die zeven jaar zijn, begroeten het nieuwe jaar zeer vrolijk en ze denken : « Hoera ! Er is weer een jaartje bij ! »

Diegenen die zevenenzeventig zijn bekijken de zaak een beetje anders...

Maar, blijven wij optimistisch en begroeten wij het jaar in de beste stemming en met een heleboel geschenken !

Het is normaal dat wij hier aan al onze sportlui denken en hen onze beste wensen toesturen. Wij wensen hen allen een goede gezondheid, veel sukses, schitterende overwinningen !

★

De sport is na de tweede wereldoorlog overal meer en meer doorgedrongen. Televisie en radio hebben het hunne daartoe bijgedragen. Zij verplichten zelfs de onverschilligen nu en dan te luisteren of te kijken. Ik denk dat iedereen thans de Ronde van Frankrijk volgt of er toch iets over afweet. De laatste tijd heb ik vastgesteld, dat ook de oude dames weten wie Bahamontes is. Ze kunnen vertellen hoe Charlie Gaul er uitziet, wie Anquetil is en waar Bobet voor de laatste maal gewonnen heeft. De dames waarover ik het hier heb zijn stad- of landgenoten, en nu zeg je misschien : « Mooi ! Maar waarom kennen ze dan geen enkele sportfiguur uit eigen land ? » Ik verwachtte deze opmerking. Op welke topfiguren kunnen wij, volgens jouw mening, op dit ogenblik fier zijn ?

★

Wij zullen alvast met de wielersport beginnen, want buitengewoon knappe renners hebben wij beslist. Wij zouden echter wensen dat er eindelijk eens een Belg met de gele trui naar huis komt. Wij hebben er twintig jaar op gewacht, en nu staan wij letterlijk te trappelvoeten van ongeduld ! Een hoge ome uit het sportmilieu zei me onlangs, dat hij me graag het genoegen zou doen een Belgische renner met enige kans om de Ronde te winnen, met onze ploeg naar Frankrijk te sturen.

— Geef me twee namen ! zei hij.

Ik antwoordde onmiddellijk :

— Rik Van Looy !

— Goed. En de tweede ?

Ik heb Jean Brankart voorgesteld. Misschien ben jij van oordeel dat ie geen kans maakt. Kan je me dan een tweede renner noemen, die bekwaam is om de Ronde van Frankrijk 1960 te winnen ? De supporters van de wielersport zeggen nu misschien — en ik hoor een tikje ironie in hun stem — « Zou je nu eens niet even praten over de Belgische voetbalsport ? Heb je geen speciale wensen ? »

Ik weet het, onze nationale voetbalsport is beneden peil. Ik geloof trouwens dat ik het reeds heb gezegd. Schep moed, zo helemaal alleen staan wij niet. Wij verkeren in prettig gezelschap : San Marino, Liechtenstein en misschien ook wel Andora. Maar alle gekheid op een stokje, het is tijd dat er weer schot komt in onze nationale voetbal en daarom besluit ik mijn traditioneel nieuwjaarsbriefje met de beste wensen voor onze voetbalteams. Ik wens alle voetballers van ons landje een goede gezondheid, een paar sterke benen en een raak schot !

DE BOEIENDE GESCHIEDENIS VAN DE KALENDER

JANUARI... IN AUGUSTUS

DE term « kalender » komt van het Latijnse woord « calendae », dat bij de oude Romeinen de éérste dag van iedere maand aanduidde. De Griekse maanden hadden geen « calendae » en de uitdrukking « een zaak naar de Griekse kalender verwijzen », betekent ze op de lange baan schuiven. Romulus, de eerste Romeinse koning, maakte een kalender van tien maanden, die begon met Mars, naam van de oorlogsgod. Numa, opvolger van Romulus, voegde er, na december, de maanden januari en februari aan toe. Maar helaas, dit systeem was helemaal niet in orde met het zonnejaar en zo kwam het dat, twee eeuwen vóór de christene tijdrekening, januari in het midden van de zomer viel!

DE JULIAANSE KALENDER

JULIUS CESAR maakte een kalender die zijn naam draagt. Het jaar begon op 1 januari. Hij behield de namen september (zevende), oktober (achtste), november (negende) en december (tiende) alhoewel de maanden twee plaatsen waren opgeschoven, en niet meer met hun origineel nummer overeenstemden. Men weet dat het zonnejaar 365 dagen 5 uren 48' 51" 6''' telt. De astronomen van Cesar maakten er 365 dagen, 6 u. van, dus ongeveer 11 minuten 9 sekonden te veel. Om de zaak een beetje te vergemakkelijken, telde het burgerlijk jaar 365 dagen, maar om de vier jaar voegde men er één dag aan toe om de vier maal zes uren, waarmee men geen rekening had gehouden, te kompenseren.

IN DE MIDDELEEUWEN

WIE tien eeuwen geleden een kalender bezat, was een zeer rijk man. De eerste kalenders waren uit steen en zij versierden de kerkportalen. Daar kon iedereen de cyclus van de liturgische feesten volgen en ook het ritme van het werk op de akker. Enkele zeer rijke lui beschikten over een « Urenboek », een persoonlijke kalender versierd met prachtige miniaturen. Men moest wachten tot er een aantal drukkerijen waren om de almanakken te zien verschijnen. Zij waren, en zijn nog, geïllustreerd, bevatten nuttige raadgevingen voor het werk in huis en op het veld en roepen enkele historische gebeurtenissen uit het verleden in herinnering.

DE NACHT VAN 4 OP 15 OKTOBER

OMSTREEKS het einde van de XVIe eeuw, waren de 11 minuten 9 sekonden, die men aan het burgerlijk jaar te veel had geschonken, opgelopen tot 10 dagen. Het burgerlijk jaar was dus 10 dagen langer dan het astronomisch jaar. Toen besloot paus Gregorius XIII die tien dagen doodgewoon te laten vallen, en hij zei dat 5 oktober 1582 bij uitzondering zou genomen worden voor 15 oktober 1582! In de historische nacht van 4 op 5 oktober, ging heel de mensheid dus van 4 naar 15 oktober. De Gregoriaanse kalender besloot bovendien dat elk vierde jaar een schrikkeljaar zou zijn, behalve de eeuwjaren 1700, 1800, 1900, enz... die niet door vierhonderd deelbaar zijn. Het verschil met de juiste tijd is nu teruggebracht tot 26 sekonden te lang per jaar. Het jaar 2000 zal echter 366 dagen tellen! Engeland aanvaardde de Gregoriaanse tijdrekening pas in 1752. De christenen van de Griekse ritus hebben nog de Juliaanse kalender. Het verschil tussen die kalender en de onze, is op dit ogenblik twaalf dagen.

DE KALENDER VAN EEN DICHTER

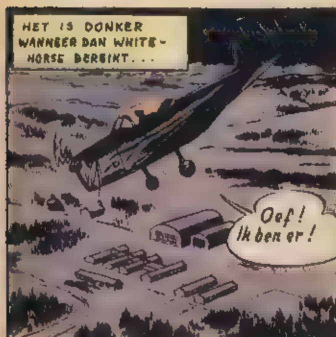
DE Franse revolutie, die alles wilde veranderen, meende het ook ernstig met de kalender, en op 5 oktober 1793 schonk de Nationale Conventie Frankrijk de z.g. republikeinse kalender. Het jaar bestond uit 12 maanden van 30 dagen en begon met de herfstevening op 22 september. Het was Fabre d'Eglantine die de nieuwe maanden poëtische namen gaf: Vendémiaire (vendanges: wijnoogst = wijnmaand), Brumaire (brumes: nevel = nevelmaand), Frimaire (frimas: rijp = rijpmaand), Nivôse (neige: sneeuw = sneeuwmaand), Ventôse (vent = windmaand), Pluviôse (pluie: regen = regenmaand), Germinal (germes = kiemmaand), Floréal (fleurs = bloemenmaand), Prairial (prairies = weidemaand), Messidor (moissons = oogstmaand), Thermidor (warmtemaand), Fructidor (fruits = fruitmaand). De vijf bijkomende dagen op het einde van het jaar werden gewijd aan nationale feesten, en ze werden « sans-culottides » genoemd. De namen van de heiligen waren vervangen door namen van landbouwwerktuigen, huisdieren, planten, fruit, groenten. Het ging zo ver, dat vaders hun zoon « Cichorei » en hun dochtertje « Tulp » heetten. Napoleon vond deze kalender blijkbaar een hoop nonsens, want op 1 januari 1806 herstelde hij de Gregoriaanse kalender in ere. Wij gebruiken die thans nog.

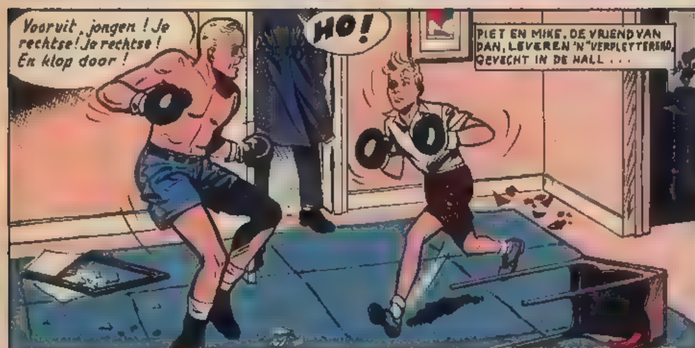
DUEL IN DE W

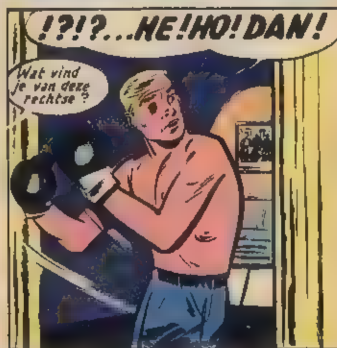
Dan Cooper heeft de opdracht gekregen een akrobaten-team te vormen

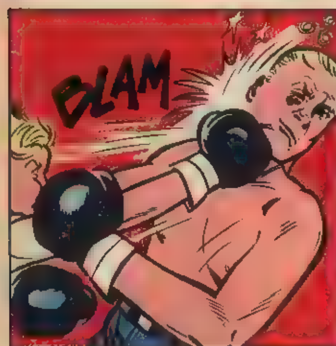

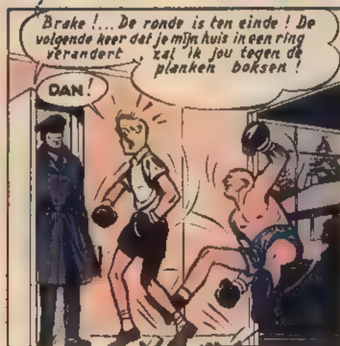

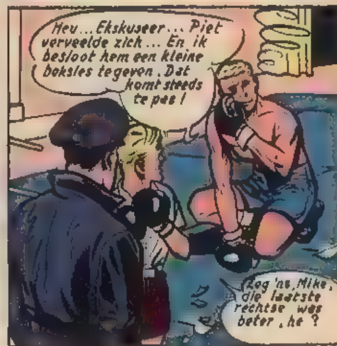

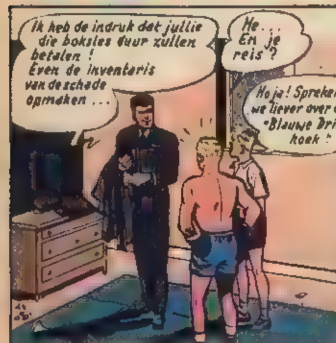

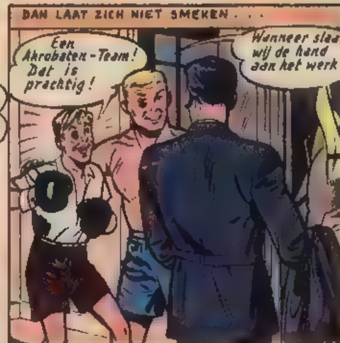

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, d

OLKEN

door
Albert Weinberg

Nadat hij de eerste piloten voor dit team heeft gevonden, keert hij huiswaarts...

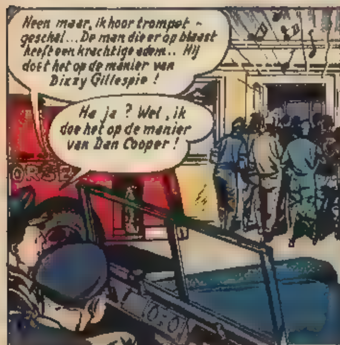

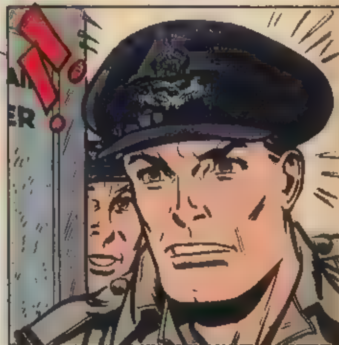

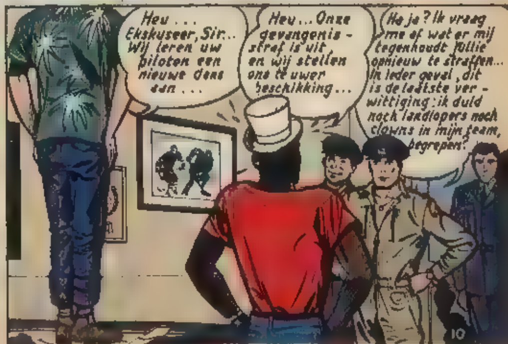

...ees je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

(Wordt voortgezet)

De microfilms, die Stone uit het neergestort vliegtuig kon halen, werden gestolen. Stone waagde een handig maneuver, maar liep in de val. Kolonel Carrena, spion uit het ander kamp en tevens de dief van de microfilms, bedreigt hem met zijn wapen...

DE GEZELLEN VAN

DERTIENDE HOOFDSTUK

GIFTIGE PIJLEN

WAT heb je met de microfilms gedaan? vroeg Jimmy.

— Die zijn veilig verborgen!

— In het radiotoestel?

— Ik ben niet zo gek, Lawson. Waarom zou ik die films daar leggen, vermits ze zo veilig en goed verborgen zijn... hier...

En met de wijsvinger tikte Carrena tegen zijn Amerikaanse pet.

— Bedoel je dat je...

— Ja, ik heb het buisje in de voering van mijn pet genaaid. Een veilig plekje, he! De jongen die daar de films gaat zoeken moet erg sluw wezen!

De kolonel knikte een paar keren met het hoofd, stond dan bruusk op alsof hij een einde wilde maken aan het onderhoud.

— Genoeg gepraat nu! De tijd gaat snel. Ik zal verplicht zijn van jou afscheid te nemen...

Jimmy voelde een pijnlijke streek in de maag, maar geen spier van zijn gelaat vertrok. Hij slaagde er zelfs in te glimlachen en te antwoorden:

— Mijn dood zal je heel wat moeilijkheden op de hals halen, kolonel. Denk even na.

— Het is allemaal gewikt en gewogen! Loop voor me uit, wij maken een wandelingetje in het woud. Men zal je lijk pas vinden wanneer ik bevel heb gegeven je te zoeken... En daartoe zal ik opdracht geven, Lawson, want dát is in mijn belang! Morgen, wanneer we hebben vastgesteld dat jij er niet meer bent, zal men zich afvragen wie je heeft doen verdwijnen. En, wie zal men beschuldigen?

Hij wachtte het antwoord van Stone niet af en vervolgde:

— Men zal Lick beschuldigen. Lick, die in aanwezigheid van tien getuigen van diefstal werd beschuldigd...

— Lick werd gekneveld. Hoe zou hij mij met gebonden handen kunnen doden?

— Daaraan heb ik gedacht. Wanneer ik de kleine zuiveringsoperatie tot een goed einde heb gebracht en uit het woud weerkeer, dan zal ik Lick bevrijden. Ik zal mijn revolver achterlaten nabij zijn hangmat en geloof me, zijn vingerafdrukken zullen op de kolf staan! Dank zij je hulp, Lawson, zal hij rustig slapen tot morgen en hij zal de éérste zijn om er zich over te verwonderen dat hij bevrijd is. Zijn gezellen zullen zich afvragen hoe dit wonder tot stand is gekomen... De rest kan je zonder enige moeite raden!

Carrena had zijn plan inderdaad met duivelse handigheid in mekaar gestoken en hij zou het letterlijk uitvoeren.

— Wij gaan, Lawson.

Jimmy begreep dat het geen zin had weerstand te bieden. De kolonel zou hem ter plaatse kunnen neerschieten. Welk risico liep hij daarbij? De slapers te wekken? Neen, dat was weinig waarschijnlijk. Hij zou dan het lichaam van zijn slachtoffer naar de jungle moeten slepen: dat was alles. Neen, het was beter dat wandelingetje te aanvaarden, misschien had hij nog een kans te ontsnappen... Een ogenblik onoplettendheid volstaat soms, een klein incident is voldoende om de rollen te doen omkeren en je uit een hopeloze situatie te bevrijden. Bovendien was het âl te dom zich te laten neerschieten op enkele stappen van negen slapende mannen, zonder ook maar één gebaar ter afweer te kunnen doen!

— O.K., zei Stone. Ik ben klaar!

— En maak je vooral geen illuzies! zei Carrena, alsof hij de gedachten van de Amerikaan had geraden. Ik laat me niet verrassen! Je komt nooit meer terug uit het woud... Het is dus maar beter rustig te sterven, nietwaar?

DE WANDELING VAN DE VEROORDEELDE

JIMMY liep traag, met hangend hoofd en hangende armen. De kolonel die hem

DE DUIVEL

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

op vijf stappen volgde had in de ene hand een revolver, in de andere hand een zaklamp waarmee hij Jimmy belichtte. Hoe ver zou Carrena aldus lopen? Wanneer zou hij besluiten tot de aktie over te gaan? Zou hij zijn slachtoffer verwittigen alvorens te schieten?

Deze en nog veel andere vragen dansten in het hoofd van de Amerikaan als een sarabande van dode bladeren. Een paar keer vertraagde hij plotseling, of deed alsof hij struikelde, maar de buldog was op zijn hoede. Bij het minste alarm bleef hij stokstijf staan en wachtte om verder te gaan tot Jimmy weer met normale stap voor hem liep.

Opeens bleef Jimmy staan, zijn adem stokte hem in de keel. De lichtstraal die ieder van zijn bewegingen had gevolgd, gleed naast hem weg en een fraktie van een sekonde nadien hoorde hij een onderdrukte vloek die eindigde met een ijselijk gekreun. Hij draaide het hoofd om. Daar stond de kolonel, zijn zaklamp beefde in zijn hand. Indien Jimmy zijn gelaat had kunnen zien, dan zou hij daarop een vreselijke angst hebben gelezen. In het licht van zijn zaklamp had Carrena, tussen de lianen, het hoofd van een Indiaan gezien... Een hoofd rood en zwart geschilderd en gekroond met het klassiek kapsel. De oren van de Indiaan waren versierd met sombere pluimenbosjes. Even hadden de ogen van de Indiaan geknipperd in het licht, dan was hij verdwenen, als het ware opgeslorpt door de weelderige plantengroei. Carrena stond daar als verlamd. Hij vroeg zich af of hij niet gedroomd had, toen Jimmy op hem kwam afgestormd...

DE DERDE MAN

De kolonel reageerde te laat. Onder die onverwachte en heftige aanval verloor hij het evenwicht en liet de zaklamp uit de hand glijden. De Amerikaan wrong de rechterpols van Carrena om en dwong hem zijn wapen te laten vallen. De twee tegenstanders rolden op de grond en er begon een verwoed lijf aan lijf gevecht. De zaklamp die enkele stappen verder was gerold, wierp een onwezenlijk licht op het schouwspel. De afgeworpen schaduwen werden er monsterachtig groot door. Carrena trachtte de aanvallen van de Amerikaan af te weren en zijn wapen terug te krijgen. Iedere keer hij het bijna kon vatten, kreeg hij een geweldige opstopper van Jimmy.

EEN KREET IN DE JUNGLE

Het duel had zich nog een ruime poos kunnen aanslepen, indien een gebeurtenis van buiten af er niet onverwacht en brutaal een einde had aan gemaakt. Stone had zijn greep gemist en voelde de krachtige handen van de Braziliaan om zijn hals... En eensklaps zoefde er iets door de lucht. Daarop volgde een doffe plof en Carrena loste zijn greep. Zijn hele lijf trilde krampachtig. Hij wankelde en stortte dan langzaam, zeer langzaam op de grond...

Stone vroeg zich af wat er gebeurd was. Hij richtte zich hijgend op. Het zweet stroomde hem in de ogen en een kreet van angst en afschuw smoorde in zijn keel... In de rug van Carrena had hij een dunne pijl ontdekt. Jimmy liet zich op de grond vallen en kroop naar de zaklamp toe. Op het ogenblik dat hij er zich van meester maakte, voelde hij een snerpende pijn in zijn linkerarm. De Indianen hadden raak geschoten! Gelukkig was zijn wonde slechts oppervlakkig. De pijl had slechts zijn huid gewond en was niet in het vlees blijven zitten.

In het donker tastte hij naar de revolver van Carrena. Voor het ogenblik was hij veilig, tenminste indien de Quatro-Bocas niet in het donker konden zien... Hij vond het wapen en schoot tweemaal in de richting van waaruit de pijl was gekomen. Iemand gilde van pijn. Onmiddellijk nadien hoorde hij stappen die zich haastig verwijderden. De Indianen vluchtten...

HET VERGIF

PAS nadien dacht Jimmy aan het gevaar dat hij liep. De Indianen hadden hem met een giftige pijl geraakt en, alhoewel oppervlakkig, kon de wonde dodelijk zijn. Hij bracht de linkerarm naar de mond, drukte de wonde tussen duim en wijsvinger en zoog ze uit. Hij spuwde vijfmaal, zesmaal... Indien het gif nog niet in het bloed was, dan bestond er een kans aan de dood te ontsnappen. Anders zou hij hier in die vervloekte jungle naast het lijk van Carrena sterven...

Neen, neen! Hij wou niet! Hij had niet het recht zich te laten gaan. Hij moest reageren! Hij wist dat er een tegengif voor de curare bestaat: zout. En zout was er meer dan voldoende in de rancho. Hoofdzaak was er tijdig bij te komen. Op gevaar af door de Indianen ontdekt te worden, ontstak hij gedurende enkele sekonden de lamp. Hij raapte de pet van de kolonel op en liep dan naar het kamp toe.

Het eerste effekt van het gif deed zich op een eigenaardige wijze voelen. Jimmy had de indruk dat zijn hals stijf werd. Pijn deed het niet, maar de stijfheid breidde zich van sekonde tot sekonde uit als een olievlek en weldra kon hij zijn hoofd niet meer bewegen. Jimmy trachtte niet te denken aan het geheimzinnig werk dat zich in zijn lichaam voltrok en liep zo snel hij kon. De lamp ontstak hij slechts wanneer dit noodzakelijk was, bijvoorbeeld om zich uit een netwerk van lianen te bevrijden of om rond een onoverkomelijke hinderpaal te lopen. Hij voelde een grote loomheid in zijn borst en middenrif. Het ademen werd hem pijnlijk en zijn benen begonnen te trillen. Het was net of er geen spieren en ook geen zenuwen meer in staken. Zijn knieën knikten onder zijn gewicht, hij viel. Hij vreesde dat alles gedaan was, maar zijn woede gaf hem de kracht om deze inzinking te boven te komen. Het was toch al te dwaas zo dicht bij het doel te moeten opgeven. Hij stond op, viel opnieuw, stond weer op. Volledig uitgeput bereikte hij de open plek. Tien stappen... negen stappen... acht stappen... Hij stortte neer als een levenloze massa, zette de tanden op elkaar en kroop naar de rancho toe. Zijn oren suisden, een dicht grijs doek zweefde hem voor de ogen...

Het pak zout!... Hij stak er de hand in, die stijf was, en slaagde er in er een handvol wit zout uit te halen. Daarmee wreef hij over de wonde; een tweede handvol stak hij in de mond en dwong er zich toe het in te slikken.

Toen viel hij als het ware in een donkere, bodemloze kuil en gaf de strijd op..

(Wordt voortgezet.)

Zijn benen begonnen te trillen. Het was net of er geen spieren en ook geen zenuwen meer in staken!

Stone voelde de krachtige handen van de Braziliaan om zijn hals...

HET CIRCUIT

Tijdens de race te Sebring deed er zich een ongeluk voor dat tragisch had kun

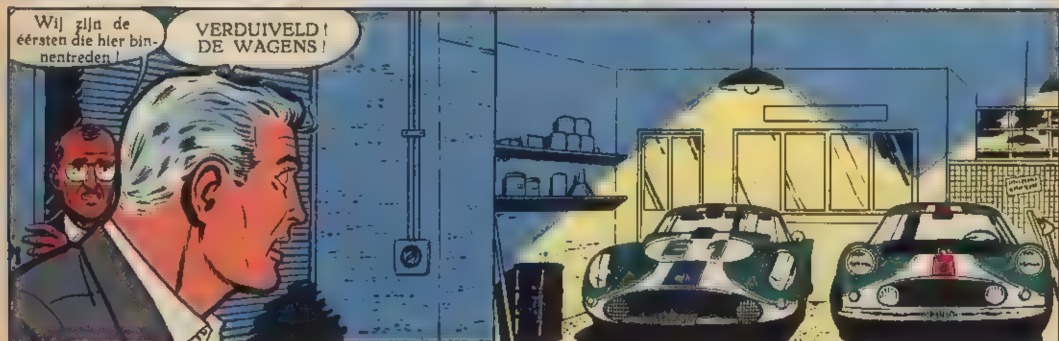

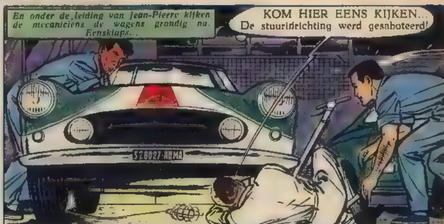

ALS JE SPORTIEF BENT, LEES DAN HET NIEUW

VAN DE ANGST ! door Jean Graton

-ren De race van San Sebastian begint niet erg hoopvol voor de Europese ploeg.

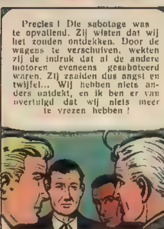

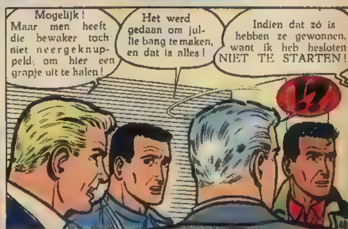

De 5 racers zijn stomverbaasd. Sommigen zijn door paniek aangegrepen Ze zijn er thans van overtuigd, dat iemand het op de Europese ploeg gemunt heeft om ze te beletten aan de wedren deel te nemen ! Ze kunnen echter niet aannemen dat Amerikaanse of Russische racers de daders zouden geweest zijn. Vader Vaillant tracht hen op te beuren...

(Wordt voortgezet.)

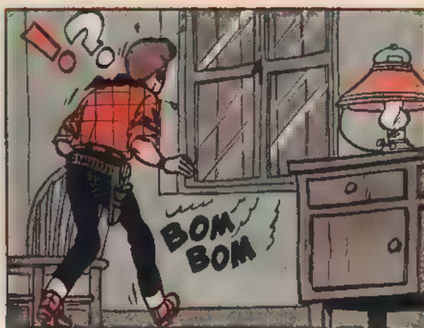
LBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

„CHICK BILL DE COWBOY"

MONTANA

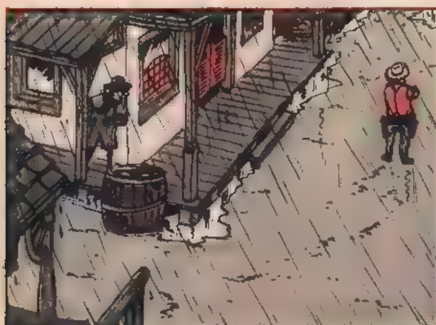

KID

Kid luisterd niet naar de goede raad van zijn trouwe vrienden. Hij wil en zal met Black Skelett duelleren !..

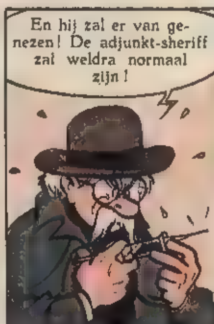
DOOR TIBET — SCENARIO : GREG

(Wordt voortgezet.)

Het geheim van JIMMY

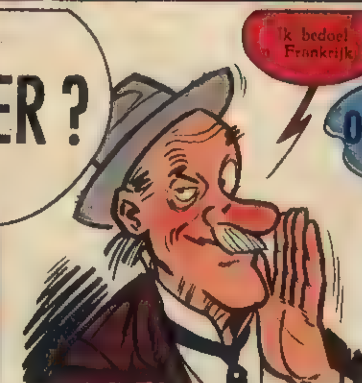
Berthault brengt prof. Jouvray naar Mascarène, waar deze laatste een schuilplaats

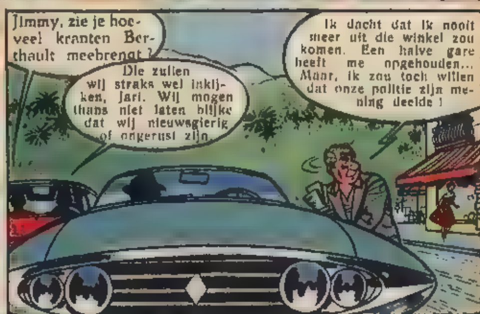

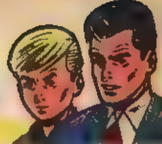

Van dezelfde auteur kan je lezen :

TORRENT *door Raymond Reding*

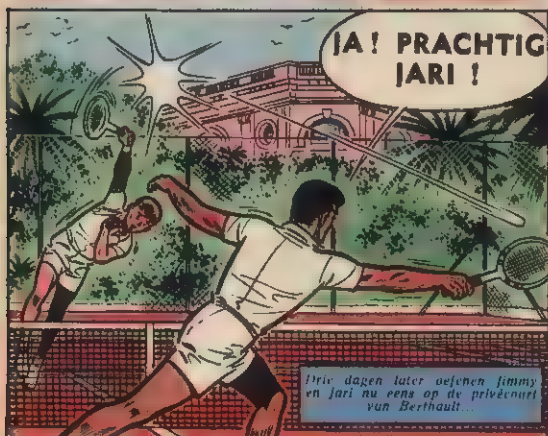

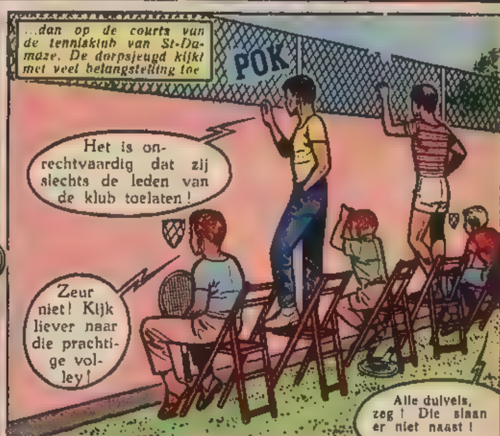
vinden en zijn opzoekingen zal kunnen voortzetten. Berthault stopt om kranten te kopen...

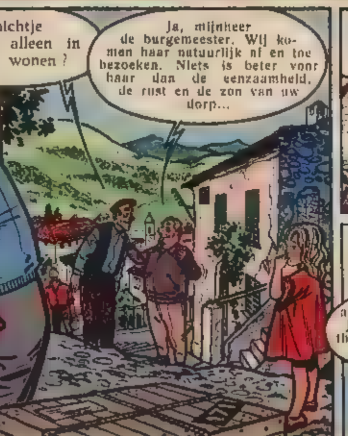

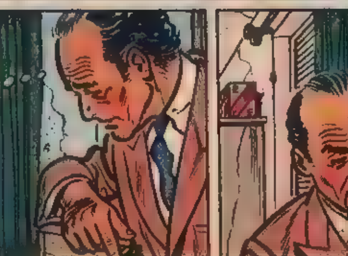

M. VINCENT, VRIEND DER ARMEN.

(Wordt voortgezet.)

PECHVOGEL LE

Pechvogel stelt alles in het werk om de bandieten, die de uitvindinc

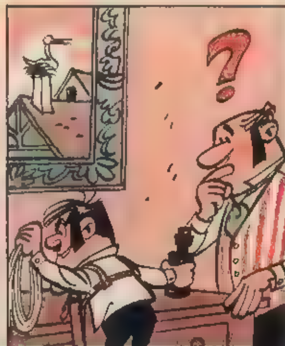
IDT DE DANS!

... Koolzaat willen stelen, schaakmat te zetten.

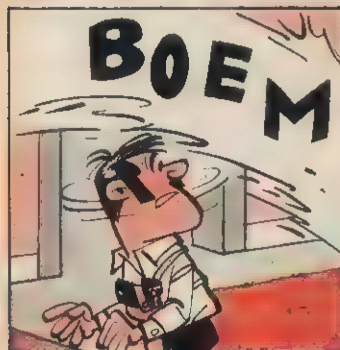
Tekeningen: BERCK.
Tekst: GOSCINNY

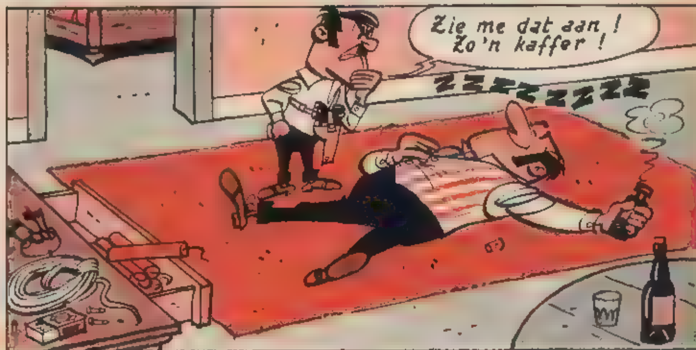

(Wordt voortgezet.)

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

STORM OVER DE FAR-

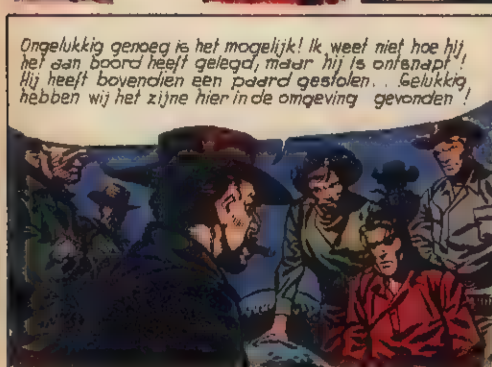

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBUM

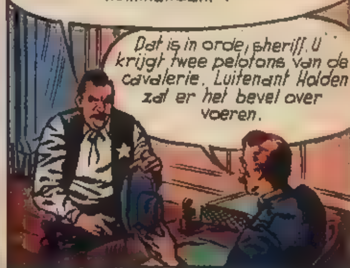
WEST

Om een einde te maken aan de veediefstallen, sluit Jack Diamond zich onder de naam Pelzer bij de dieven aan. Hij keert, na volbrachte opdracht, naar het kamp terug...

door L. en F. FUNCKEN

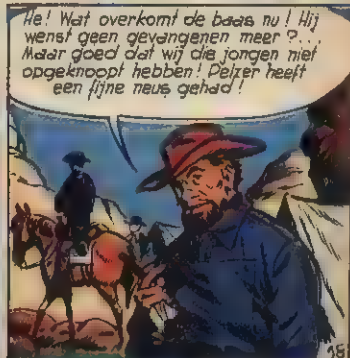

(Wordt voortgezet.)

CATHARINA II

IN 1763, het jaar waarin de Zevenjarige Oorlog eindigde, werd Catharina II keizerin van Rusland. Sedert de dood van Peter de Grote, achtendertig jaar voordien, had Rusland zes vorsten gehad : Catharina I, Peter II, Anna van Koerland, Iwan IV, Elizabeth en Peter III van Holstein. De regering van Catharina II werd uiterst belangrijk, en het is niet zonder reden dat men haar in de geschiedenis Catharina de Grote heeft genoemd.

1. — EEN PRINSESJE

ZE was een klein Duits prinsesje en ze heette niet Catharina, maar Sophia von Anhalt - Zerbst. Zij was gehuwd met Peter van Holstein, die op zekere morgen tsaar werd. Het was een onbenullige tsaar. Op een mooie dag, toen haar man Sint-Petersburg verlaten had, verklaarde Sophia hem vervallen van de troon en riep zich uit als tsarina, onder de naam Catharina II. En Peter III liet zich gewillig van de troon stoten. Hij gaf er blijkbaar niets om. Maar Catharina nam toch haar voorzorgen en liet hem in het geheim wurgen. Toen liet zij de dood van Peter III aankondigen, als gevolg van « ijlhoofdigheid ».

2. — « EEN BRAVE VROUW »

IK ben een brave vrouw », zei Catharina II. Als vrouw was zij niet zo voorbeeldig, maar ze was een grote vorstin. Zij stond om vier uur 's morgens op om haar kachel aan te maken. Dat was, zoals zij zei, « om haar meiden niet te vermoeien ». Zij regeerde over Rusland met de vlijt en het genie van een verlichte despoot. « Ik ben, zei Catharina, de schildwacht die men nooit aflost ! » En dat was de waarheid.

3. — EEN VERLICHTE GEEST

CATHARINA II nodigde Diderot naar Sint-Petersburg uit. Zij wist dat hij arm was en ze kocht zijn bibliotheek, maar ze liet hem er het gebruik van. Zij nodigde ook prins de Ligne uit en de grote naturalist, Buffon, schonk zij pelzen uit Siberië. Catharina zelf schreef in het Duits, in het Russisch en in het Frans. Zij was filosoof, historicus en vooral een komediante, die haar rol in alle omstandigheden voortreffelijk speelde.

4. — GELUK VOOR IEDEREEN...

CATHARINA liet een code uitwerken die zij « Geluk voor eenieder en voor allen » heette. Zij beweerde dat zij ook de slavernij had afgeschaft, maar daarin slaagde zij niet. Zij kon ook de moejiks niet uit hun armoede halen. Geholpen door Iwan Betski stichtte zij de Russische akademie en het Smolny-Instituut, waar 480 edele en arme jongemeisjes opgevoed werden onder de leiding van madame Lafond, een Franse. Er werden steden gebouwd : Jekaterinenburg, Jekaterinoslav, Sebastopol, Odessa...

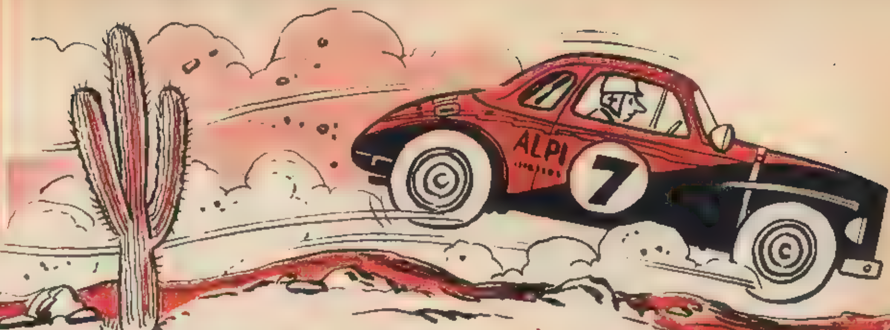
5. — GROOT-RUSLAND

CATHARINA II wilde van haar land een grote mogendheid maken. Wanneer het er om ging haar grondgebied uit te breiden, kende haar ambitie geen grenzen. Het is heel begrijpelijk, dat de Sovjet Russische republiek te Leningrad het standbeeld van Peter de Grote en te Odessa het standbeeld van Catharina de Grote heeft in ere gehouden. Tsarina Catharina II was een handige sluwe diplomate zonder scrupules. Zij maneuvreerde vlug en juist op het schaakbord, en daar stonden juist twee stukken gereed om te vallen. Men moest er slechts eventjes tegen blazen. Deze twee stukken, belangrijke stukken, waren Turkije en Polen.

(Wordt voortgezet.)

Gran Premio de Carretera...

KEN jij de wagens die men « Stock Cars » heet ? Ja ? Wel, het is met zulke vormeloze wagens dikwijls bont in de verf gezet en voorzien van een groot aantal publicitaire slogans, dat de Argentijnen hun grote wegwedstrijd betwisten. De Gran Premio de Carretera wordt nu reeds sedert vijftig jaar verreden en is een traditie geworden.

De te volgen weg verandert ieder jaar, maar de wagens zijn sedert enkele jaren dezelfde gebleven : oude Fords en Chevrolets, die dateren van even voor of vlak na de tweede wereldoorlog. De carrosseries werden lichter gemaakt, de organen van motor en suspensie verstevigd om met grote snelheid over onmogelijke wegen te kunnen snorren. Over de wegen, uitgekozen voor deze rit, zou een normale sportwagen van bij ons zijn suspensie breken of de carter zou na enkele mijlen reeds afgerukt zijn.

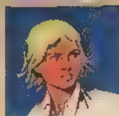
Hoe oud en lelijk de wagens van de « Carretera » er van buiten ook uitzien, ze zijn uiterst snel. Inderdaad, veelvuldige en diepgaande wijzigingen worden toegelaten. De carrosseries worden bij een handelaar in oud ijzer gekocht voor ongeveer 3.000 frank, maar wanneer zo'n wagentje klaar is voor de race, dan doet het heel makkelijk méér dan 200 km per uur ! Ik heb deelgenomen aan de « Gran Premio de Carretera » met een Ford V 8, waarvan de motor die dateerde van 1946 uitgerust was met twee enorme vierdelige carburators Weber, net zoals de 4,5 l. Maserati, die twee jaar geleden de 12 Uren van Sebring won er een had. Deze Ford deed 120 km per uur in eerste en 160 in tweede versnelling. Voor bergritten verandert men de demultiplicaties van de achterbrug om een betere reprise te hebben. Dit gaat dan echter ten koste van de maximum snelheid.

Fangio begon zijn carrière met wedrennen op zulke wagens. Hij reed met een Chevrolet die hijzelf had uitgerust met drie tweedelige carburators, genomen van een Maserati Formule I. Het koetswerk van sommige wagens ziet er ellendig uit. Andere autootjes daarentegen blinken als een spiegel. De veren van al de wagens werden versterkt en sommige zijn voorzien van acht enorme schokbrekers Houdaille, afkomstig van vrachtwagens. Op het chassis worden grote, stevige platen gelast en bovendien krijgt zo'n wagen sterke stabilisators. Indien men niet heel zeker is van de weerstand die de achterbrug biedt, vervangt men die doodeenvoudig door de brug van een camion. De beste wagens zijn bovendien voorzien van stevige remmen. De Ford waarmee ik reed, was vooraan uitgerust met Lincoln-remmen, wat echter niet belette dat ik in tweede versnelling moest gaan, tegen meer dan 160 per uur om te remmen wanneer er een autobus op het onverwachts dwars over de weg kwam gereden.

Alle wagens zijn gesloten Het reglement verplicht zulks, en bovendien wordt het dak verstevigd om zware ongelukken te vermijden. Je kan je indenken dat er tamelijk veel ongelukken gebeuren, en dat de meeste spektakulair zijn. Zoals gezegd zijn de wegen slecht, vol hindernissen en bovendien is er het stof dat er in dichte wolken over blijft hangen. Iedere deelnemer mag zoveel benzine meenemen als hij verkiest. De konkurrenten vertrekken meestal met een reservoir van ongeveer 300 l. benzine. Dit reservoir wordt in de carrosserie zelf geplaatst. De racer moet dus niet alleen weerstand kunnen bieden aan het stof, het ijselijk gerammel van die oude wagens, maar bovendien ook aan de doordringende benzinegeur. Neen, komfortabel ■ het in zo'n oude kar niet, maar dat is nu eenmaal « sport » !

Zo'n wedren meemaken over de Pampa's is een echt avontuur, een prachtig avontuur en zelfs de renners die de grote sterren van de circuits geweest zijn of nog zijn, nemen er graag aan deel. Ik zal hier slechts enkele namen vernoemen : Roberto Mieres, Carlos Menditeguy en, zoals je weet, vroeger Fangio zelf !

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

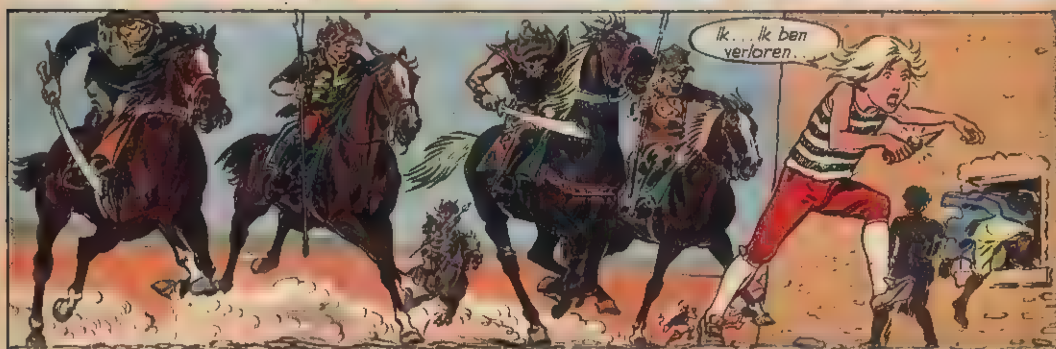
DOOR PAUL CUVELIER.

Op het ogenblik dat Corentin meent de overwinning in handen te hebben, stormt de Mongoolse kavalerie op hem en zijn vrienden af...

(Wordt voortgezet.)

Heb je het album van dezelfde auteur : « De nieuwe avonturen van Corentin » reeds gelezen ?

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Lefranc is stipt op het rendez-vous, dat de gids hem aan de oude vesting heeft gegeven...

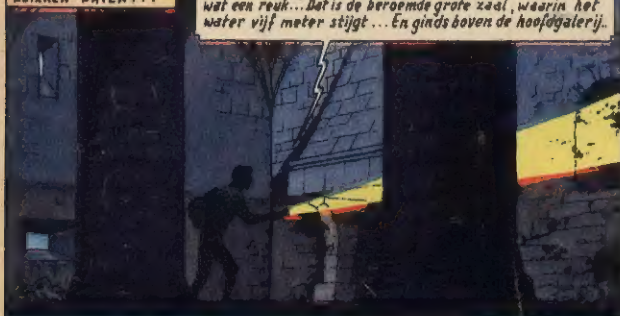

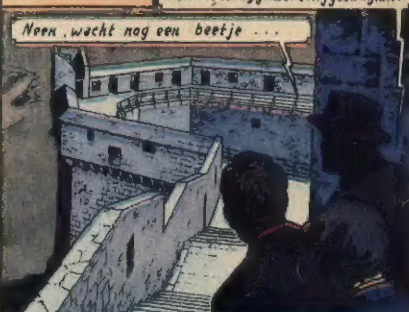

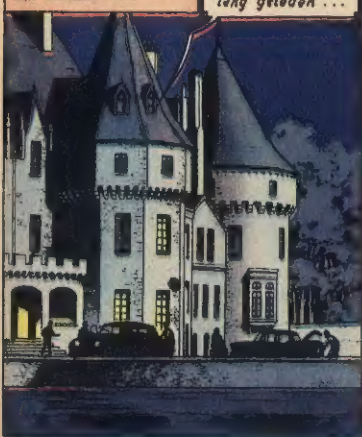

(Wordt v

DE P

ZE HEBBEN TE VEEL GELD !

MEN beweert dat de Amerikanen veel belastingen moeten betalen. Dat is beslist niet helemaal juist, want een krant uit Californië, de « Mirror News » pakt uit met dit bericht : « Onze lezers zijn érg boos, omdat de Sovjet Russen inzake maanraketten zo'n grote voorsprong hebben op Amerika. Ze zijn bereid vijftig dollar bijkomende belasting te betalen, indien deze worden besteed aan de opzoekingen inzake

ruimtevaart ! » Tot daar de « Mirror News ». Wij zijn er van overtuigd, dat het departement van financies de wens van deze Amerikanen zal inwilligen !

WIE HEEFT DAT GEDAAN ?

VANDALEN hebben de tent geplunderd waar eens kapitein Scott, een pionier van de Zuidpool, de dood vond nadat hij zijn doel (de Zuidpool) had bereikt. De dieven hebben konserveblikjes, laarzen en ook planken van de hut meegenomen. Men weet wie het gedaan heeft, maar tot op heden heeft men de naam van de daders niet bekend gemaakt en werd er ook geen klacht tegen hen neergelegd.

Een raar geval !

DE BREMER-STRAATMUZIKANTEN

NAAR het schijnt zijn er in Duitsland veel straatmuzikanten en Bremen heeft voor hen een bijzondere aantrekkingskracht. Maar de inwoners van deze havenstad zijn er niet erg ingenomen met de muzikanten. Om een beetje orde op de zaken te stellen, heeft de politie een groot koncert van straatmuzikanten georganiseerd. Al de zangers moesten voor een jury verschijnen. Diegenen die vreselijk vals zongen, mogen voortaan hun beroep niet meer uitoefenen op straat !

De anderen kunnen, net als voorheen, in de straat en op alle openbare pleinen zingen zoveel hun hartje lust !

HET WAREN TREKVOGELS !

NIARCHOS, de rijkste reder ter wereld, kocht een jaar geleden een eilandje in de Egeïsche Zee. Toen hij er voor de éérste keer ontscheepte, vond hij er niets anders dan wilde geiten. Niarchos houdt van vogels en daarom liet hij honderden fazanten, patrijzen, korhanen, papegaaien en wilde eenden naar het eilandje brengen. Een paar maanden nadien toonden « specialisten » de eigenaar een prachtige kollektie van exotische vogels. « Heel het jaar lang zal u op dit eiland kunnen luisteren naar het mooie gezang van deze prachtige vogels », zo zeiden ze tot de reder. « Heerlijk ! antwoordde Niarchos en haalde een checkboekje te voorschijn. Ik koop al die vogels ! » Enkele weken geleden nu bracht Niarchos een bezoek aan zijn eiland maar, tot zijn grote verwondering hoorde hij geen en-

kele vogel zingen. Hij zocht en zocht, maar kon zelfs met de beste verrekijker geen exotisch exemplaar ontdekken. Je moet weten dat deze vogels trekvogels waren... Dit detail hadden de « specialisten » vergeten te vertellen. Naar het schijnt had Niarchos toen zó'n woedebui, dat heel het eiland er van daverde !

ALS ZWAARDEN NIET VERTEREN...

HET zwaard slikken zal in India voortaan nog slechts toegelaten zijn, indien men alle knepen van het vak beheerst ! Zonder officiële toelating mag men niet meer « fakirtje-spelen » en zich levend laten begraven ! Je moet weten, dat, sedert 1948, zeshonderd fakirs de dood vonden bij zulke spelletjes ! Sommigen waren twee meter onder de aarde gestikt en anderen konden het zwaard, dat ze hadden ingeslikt, niet verteren. Blijkbaar hadden ze een tere maag !

CHINEES

DE Chinezen maken witte wijn. Dat is op zichzelf niets bijzonders, maar wacht even ! Zij persen hun wijn niet uit druiven, zij maken hem uit de wortels van zekere kruiden en de velletjes van pindanoten. Om te zeggen of die wijn slecht of héél erg slecht is, wachten wij tot wij er een glaasje van gedronken hebben.

He

OSTILJON

ZWEDEN BESCHERMT DE DIEREN

IN Zweden is het voortaan ten strengste verboden roofdieren, zoals leeuwen, tijgers, beren te temmen, in een cirkus te laten optreden of in kooien te sluiten en er het land mee af te reizen. Het is eveneens verboden apen en zeehonden te laten optreden, gevangen te houden, te temmen, enz... enz... De cirkusdirekteurs zit die zaak natuurlijk dwars! Zij kunnen echter hun toevlucht zoeken bij de papegaaien, de krokodillen en de slangen. Misschien wagen ze zich wel aan het temmen van de neushoorn, alhoewel dit, naar onze mening, bar moeilijk zal zijn! Nu, de Zweedse dierentemmers kunnen het altijd eens proberen!

GEEN REKORD, GEEN BRAND, GEEN CATCH !

WEKENLANG oefende de Amerikaanse gewichtheffer Ashmann vlijtig, omdat hij zich tot doel had gesteld het wereldrekord te breken. Op de vastgestelde dag was de kampioen blijkbaar niet in topkonditie, want hij had een kramp en moest de staaf laten vallen. Dat zware ding viel dwars doorheen de plankenvloer van de turnzaal en raakte een alarmtoestel, dat in rechtstreekse verbinding stond met de brandweer. De moedige brandweerlui kwamen met loeiende sirenen aangesnord. Toen er geen brand, hoe klein dan ook, te blussen viel, waren ze erg boos en scholden de gewichtheffer de huid vol. Dat was méér dan Ashmann dragen kon (letterlijk en figuurlijk) en hij wou de eerste de beste brandweerman bij de kraag vatten... Maar, deze maakte zich tijdig uit de voeten! De toeschouwers zuchtten van wanhoop, want bij gebrek aan een wereldrekord hadden zij wel graag een partijtje catch gezien. Ten slotte ging iedereen geeuwend naar huis: « Zo'n vervelende avond! »

LEKKERBEKKEN

DE vissers van Hull (Groot Brittannië) keken raar op toen zij vaststelden, dat de alen zich als het ware vanzelf in hun netten kwamen gooien. Dat scheen helemaal niet normaal en zij stelden een klein onderzoek in. De oorzaak van deze wonderbare visvangst werd gevonden: een koopvaardijschip had honderd ton suiker, vlakbij de haven, in het water moeten storten. De vissers veronderstellen nu dat de alen zich te goed hadden gedaan aan de suiker en, dronken van suiker, in de visnetten terecht kwamen. Je ziet, gulzigheid wordt altijd gestraft!

RAADSEL Nr 27

WIE IS SCIPION ?

OPLOSSING

GUY DARVIL is dus volgens zijn identiteitsbewijs zestig jaar. De verdachte zegt dat hij zijn éérste kommunie na de wereldoorlog 14-18 heeft gedaan. Hij moet dus ten minste negentien jaar zijn geweest... Dat klopt niet. Door dit antwoord heeft Scipion zich verraden.

WIE KOOPT DE STAD?

DE dienst voor waterwegen van Sydney (Australië) wenst in Nieuw Zuid-Wales een stad van 3.000 inwoners te verkopen, waarvan de bouw 1,2 miljoen pond heeft gekost.

Warragamba, op 70 km ten westen van Sydney, was gebouwd voor de arbeiders die werkten aan de stuw van Warragamba. De stad beschikt over veertien winkels, een kindertuin, een medisch centrum en een stadhuis.

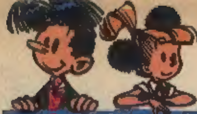
Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. — **NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.**

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 1e
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausa...
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal...

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada ... Ver. Sta...
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 3.0...
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.0...
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.0...

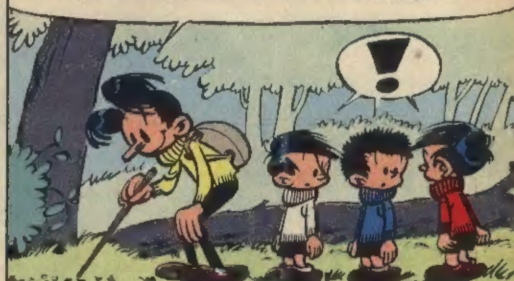
TON en TINNEKE

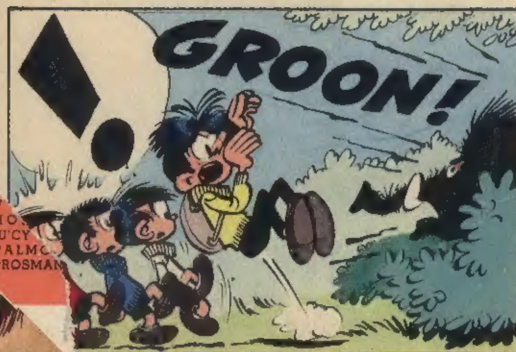

t tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.